

Miks lõi Jumal inimkonna?

Miks lõi Jumal inimkonna?

U SA Kongressi emeriitraamatukoguhoidja Daniel J. Boorstin täheldas hiljuti: “Inimsugu on oma ajaloo jooksul otsinud vastust elu põhiküsimustele: Kes me oleme ja miks me siin oleme?”

Need on olulised küsimused, mida iga inimene peaks küsima. Siia peaks lisama veel mõned. Mis on inimene? Miks on inimene? Kuhu me läheme? Miks meid loodi?

Rangelt füüsilisest vaatepunktist vaadatuna on inimesed ainult füsioloogilised ja keemilised nähtused. See tähendab, et me oleme tehtud materias – “mullast võetud” nagu ütleb Piibel.

Kuid mida tähendab tegelikult olla inimene? Kas me lihtsalt eksisteerime? Või oleme loodud erilisel eesmärgil? Mis eraldab meid loomadest? Mis eristab meid kõigist teistest elusolenditest? Ja mille poolest me ikkagi neile sarnaneme?

Otsesed ja ilustamata Piiblist pärinevad vastused nendele küsimustele annavad meile õige arusaamise meie saatusest inimestena ja heidavad hädavajalikku valgust meie olemasolu müsteeriumile.

MIDAGI ENAMAT INIMESE JAKS

Bioloogiliselt alustame inimese kui elusorganismiga. Meie koostis on keemiline. Meil on luustik, mitut liiki kudesisid, närvisüsteem, siseorganid, kattedev nahkkude – kõik, mis teeb meist inimese füüsilises

Kuid mida tähendab tegelikult olla inimene? Kas me lihtsalt eksisteerime? Või oleme loodud erilisel eesmärgil? Mis eristab meid kõigist teistest elusolenditest?

ja materiaalses mõttes. Kas inimeses on midagi enam kui silmale paistab? Kas meie olemuses ja loomuses on midagi ainulaadset? Kas on olemas midagi, mis ületab puhtalt füüsilise ja materiaalse; midagi, mis annab mõista, et meie eksistentsi juurde kuuluvad lahutamatu väärikus ja suur eesmärk?

Mis paneb meid käituma nii nagu me käitume? Miks me kogeme moraalseid kannatusi ja ihaldame tundmatut? Miks me püüdlime aina suuremate ja olulisemate avastuste poole igal alal ja igas teadusharus? Miks otsime teadmisi ainult teadmiste eneste pärast? Miks on meil olemas inimloomus, mis sunnib saavutama materiaalses maailmas üha enam ja enam?

Akadeemilised uuringud inimkonna päritolu kohta on osutunud kõige raskemaks kõigist teadustest. Oma viimases raamatus *Darwin's Black Box* näitab biokeemik Michael J. Behe veenvalt teadusliku tõendusmaterjali põhjal, et elu tekkimine elutust materias on täiesti võimatu.

Üldtunnustatud evolutsiooniteooria ei suuda seletada, miks me püüdlime raskesti taibatavate mõistete poole nagu ilu ja kõrgemad vaimsed vajadused. Meie mõistus on liiga täiuslik selleks, et olla tekkinud passiivselt või juhuslikult. Piibel ütleb meile selgelt, et Jumal lõi inimese.

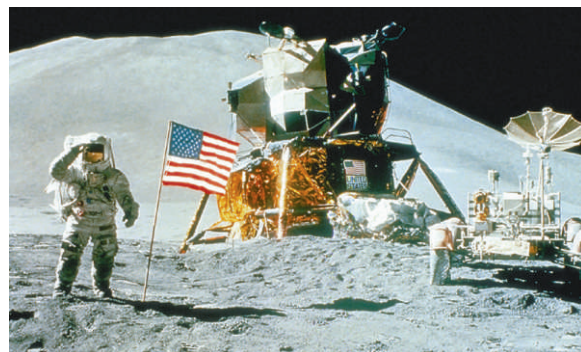
Meil on tõsine vajadus ennast märksa paremini tundma õppida. Meie vähene iseenda tundmine on hämmastav, iseäranis moraalse ja vaimse vastutuse ning eesmärgi osas. Me näime teadvat palju enam elututest asjadest, floorast, faunast ja isegi taevakehadest, kuid suur osa inimloomusest jääb meile täielikuks mõistatuseks.

ENESE TUNDMAÕPPIMINE ON VAJALIK

Maailmas valitsevad tingimused on hirmutekitavad ja väljuvad liiga sageli kontrolli alt. Peamine süüdlane on *inimene ise*. Me peame kiiresti leidma oma moraalse ja intellektuaalse puuduste algpõhjused. Kui me ainult suunaksime oma loomupärase uudishimu pelgalt materialistliku raja kõrval ka praegu meie maailmas puuduva, ent märksa kasulikumale vaimsele teele, ei oleks meie tulevik nii ebakindel.

Inimene vajab hädasti teadmisi endast väljaspool asuvast allikast mitte ainult füüsilises ja materiaalses, vaid ka mõistuslikus ja eelkõige vaimses sfääris.

Meil on vaja mõista *inimest tervikuna*. Massachusettsi Tehnika instituudi professor Steven Pinker alustas oma raamatut *How the Mind Works* sellise tõdemusega: “Esiteks me ei mõista, kuidas mõistus töötab kaugeltki mitte nii hästi kui me mõistame, kuidas keha töötab ja kindlasti mitte piisavalt utopia kavandamiseks või õnnetute ravimiseks” (lk ix).

Me näime teadvat palju enam elututest asjadest, floorast, faunast ja isegi taevakehadest, kuid suur osa inimloomusest jääb meile täielikuks mõistatuseks.

TEADUSE PIIRANGUD

Meie tänane tsivilisatsioon on ebasobiv oma elanike vaimsete vajaduste rahuldamiseks. Teadus, mida piiravad vaadeldavuse ja mõõdetavuse kriteeriumid, ei saa meile lihtsalt anda kõike, mida meil on enda kohta vaja teada. Filosoofilised spekulatsioonid on kohutavalt puudulikud aseained Jumala ilmutatud tarkusele. Meie raskustele iseenda õigel mõistmisel lisandub vaimne pettus, mida on kirjeldatud Johannese ilmutuses 12:9 ja mis mõjutab kogu maailma.

Meie tänane tsivilisatsioon on ebasobiv oma elanike vaimsete vajaduste rahuldamiseks.

Meie mõistus allub **vaimsetele** seadustele, mis on sama reaalsed nagu teadlaste avastatud **füüsikaseadused**. Kuigi me ei näe gravitatsiooni, ei kahtle keegi selle olemasolus. Nii nagu raskusjõud mõjutab ja juhib kõigi füüsiliste kehade käitumist, nii mõjutavad ja juhivad **vaimsed seadused** meie tegusid ja käitumist. Me ei saa astuda üle Jumala vaimulikest ja moraalistest seadustest nii, et sellele ei järgneks tõsised karistused.

Teaduslikul meetodil on teisi piiranguid. Nähtusi, millel puuduvad nii kaal kui füüsilised mõõtmised - näiteks armastus, edevus, vihkamine, ilumeel, luuletaja inspiratsioon või isegi teadlase püüdlused - ei ole võimalik teaduslikult määratleda.

Ehkki teadus saab ja annabki oma panuse inimese saladuse lahendamisse, võib ainult Jumal meile öelda, **kes** me oleme, **miks** me oleme ja **mis on meie saatuse**. Tema Sõna, Piibel, täidab puuduva dimensiooni inimteadmistes.

Jumala Sõna vaatleb inimest tervikuna. Inimest ei saa lihtsalt jagada erinevateks osadeks, mis on üksteisest lahutatud. Just nagu me lakkaksime eksisteerimast, kui meie organid oleksid üksteisest eraldatud, nii ei annaks me inimese mõõtu välja oma vaimsete omaduste puudumisel. Me peame fokuseerima oma intellektuaalse energia inimesele tervikuna. Eelkõige ei tohi me kõrvale jätta ega ignoreerida vaimset aspekti.

INIMSUSE IMED

Kadunud Norman Cousins kirjutas oma raamatus *Human Options*: “See miski, mis moodustab inimese unikaalsuse, ei ole ühegi termini kaudu adekvaatselt väljendatav. Isegi inimese “vaim” ja “võime uskuda” ei ole selle ainulaadsuse kogusumma.”

Paljud faktorid eraldavad meid loomariigist: meie kõne; abstraktne mõtlemine; teadlikkus minevikust, olevikust ja

Maailmas valitsevad tingimused on hirmutekitavad ja väljuvad liiga sageli kontrolli alt. Peamine süüdlane on inimene ise. Me peame kiiresti leidma oma moraalist ja intellektuaalsete puuduste algpõhjused.

tulevikust; meie võime analüüsida; parem arvude tundmine; meie kehad ja palju muud. Siiski, on olemas veelgi tähtsam üldfaktor, mida iseloomustab terviklikkus ja täiuslikkus – meie **vajadus mõista**.

R.J. Berry osutas oma raamatus *God and Evolution* tähtsale eriomadusele, mis hõlmab ja ületab kõiki teisi: “Võtmeküsimus meie loomuse mõistmisel nagu Piibel õpetab, on vaadelda väljendi **Jumala näo järgi** tähendust, mis eristab meid teistest loomadest.”

INIMENE JUMALA NÄO JÄRGI

Esimene Moosese raamat räägib meile, et Jumal lõi inimese **oma näo järgi**, valmistades ta mullast ja puhudes tema sõõrmetesse elavat õhku (1Mo 1:26-27; 2:7).

Esimene Moosese raamatu kohaselt tegi Jumal inimese oma näo järgi, enda sarnaseks. **See on kõige põhilisem erinevus inimeste ja teiste olendite vahel**. Kõik teised eristavad tunnused inimese ja loomade vahel mahuvad selle laia mõiste alla.

Jumala nägu annab inimesele erilise tähenduse, harmoonia, tarkuse ja ettekavatsetuse. Olla inimene tähendab olla loodud **Jumala näo järgi**. See on kindel Piiblil põhinev tunnistus!

Me alustame oma õpinguid ülevaatega sellest intrigeerivast teemast.

Mida õpetab meile esimese Moosese raamatu esimene peatükk Jumala näo kohta?

“Ja Jumal ütles: Tehkem inimesed oma näo järele, meie sarnaseks, et nad valitseksid kalade üle meres, lindude üle taeva all, loomade üle ja kogu maa üle...” (1Mo 1:26).

Inimene eristub kõigist teistest elusolenditest oma seose tõttu Jumalaga. Floora ja fauna olid juba loodud, kui Jumal tõi mängu inimese. Inimene oli füüsilise loomingu kroon ja määratud selle üle valitsema. Üks tema esimestest ülesannetest oli loomadele nimed panna (1Mo 2:19-20).

Inimese keelelised võimed on kahtlemata tohutud. Loomad suhtlevad, mõnikord imetlusväärsel viisil, kuid nad ei jõua isegi lähedale inimeste poolt kasutatavatele laialdastele suhtlusvahenditele.

Esimese Moosese raamatu kohaselt tegi Jumal inimese oma näo järgi, enda sarnaseks. See on kõige põhilisem erinevus inimeste ja teiste olendite vahel.

Jumal ei korranud ennast, kasutades kahte sarnast, kuid erinevat mõistet **näo järgi** ja **sarnane**. Need pärinevad erinevatest heebrea sõnadest. “Näo järgi” on heebrea keeles *tselem*, mis tähendab “nägu” või midagi “välja lõigatud”. Sel viisil on seda kasutatud 1Mo 1:26, tähendades midagi, mis sarnaneb mingil viisil Jumalaga (Brown, Driver ja Briggs, *A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*, “Image”).

Heebreakeelne sõna “sarnane” kohta on *demuth*. See tähendab “sarnasust” või “millegi sarnast” ja leiab selliselt kasutamist 1Mo 1:26, Hs 1:5 ja Js 40:18 (Brown, Driver ja Briggs, “Likeness”). Need salmid hõlmavad ja loovad pildi Jumala imelisest eesmärgist inimkonna tarbeks. Piibli sõnum näitab, et Jumal lõi mõistusega inimese, kes on võimeline **suhtlema Jumalaga ja mõtlema nagu Tema mõtleb**. Jumal soovib, et oleksime **Tema moodi** nii iseloomult kui ka kogu olemuse poolest. See mõiste aitab illustreerida, mida Piiblis mõeldakse Jumala “näo” all.

Kas mõlemad sood olid kaasatud?

“Ja Jumal lõi inimese oma näo järele: Jumala näo järele lõi Ta tema, Ta lõi tema meheks ja naiseks” (1Mo 1:27; võrdle 5:1-2).

Salmis 27 “mehe” tähenduses kasutatav heebrea sõna (koos osutava partikliga *et*) *etadam* on kollektiivne nimisõna, mis tähendab inimkonda või inimsugu tervikuna ega ole ainult esimese inimese Aadama pärisnimi (1Ko 15:45; 1Aj 1:1). Jumala näo järgi kehtib niisiis individuaalselt kui ka kollektiivselt. Iga inimene, mees- või naissoost, on tehtud Jumala näo järgi nagu kogu inimkond tervikuna.

Kas seda kaalukat tunnistust esimeses Moosese raamatus on korratud inimkonna varase ajaloo otsustavatel hetkedel?

“See on Aadama sünniraamat. Sel päeval, mil Jumal inimese lõi, tegi Ta tema Jumala sarnaseks. Ta lõi tema meheks ja naiseks, ja Ta õnnistas neid ning andis neile loomisepäeval nime: inimene!” (1Mo 5:1-2).

Pärast Eedeni aias toimunud inimkonna loomise kirjeldust tuletatakse meile jälle meelde meie ainulaadsust inimkonna ajaloo uue epohhi alguses.

Kas Piibli esimeses raamatus räägitakse inimestele nende loomisest veelkord?

“Kes valab inimese vere, selle vere valab inimene, sest inimene on tehtud Jumala näo järele” (1Mo 9:6).

See viimane meeldetuletus esimeses Moosese raamatus on paigutatud Noa veeuputuse – teise olulise ajalootähise – järgsesse aega. Kõik kolm tunnistust sellel põhiolemuslikul teemal meie loomise kohta Jumala poolt Tema näo järgi esinevad otseses kontekstis inimese jätkamisega. Kaks neist eelnevad otseselt käsule “olla viljakad ja paljuneda” ning kolmas asub esimese genealoogilise ülestähenduse alguses. Sellel seosel soojätkamisega on tähtsaid vaimseid tagamõtteid seoses Jumala ülima plaani ja eesmärgiga inimkonna jaoks.

Kas Piibel mainib neid kahte väljendit näo järgi ja sarnane seoses inimese tavapärase paljunemisega?

“Kui Adam oli elanud sada kolmkümmend aastat, siis sündis temale poeg, kes oli tema sarnane, tema nägu, ja ta pani sellele nimeks Sett” (1Mo 5:3).

Piibel tõlgendab Piiblit. Kontekst (salmid 1-2) räägib sellest, et Jumal tegi mehed ja naised enda sarnastena. Kas see katkend annab meile olulise viite selle kohta, mida mõtleb meie Looja väljendiga “Jumala sarnane”? Nagu märgib *The Interpreter's Dictionary of the Bible*: “Inimese sarnasus Jumalaga on analoogne Setti sarnasusele oma isa Aadamaga. Sellega on kindel, et füüsilist sarnasust ei tohi välistada” (lk 683). See on midagi mõtlemiseks: mil viisil me sarnaneme oma Loojale ja **miks**?

Kuidas me määratleme inimkonda? Mis on inimolend? Need küsimused on vaevanud filosoofide meelt ammustest aegadest.

MIDA KUJUTAB ENDAST INIMENE?

Mida kujutab endast inimene? See küsimus on pärit Piiblist ja vähemalt üks filosoof, Immanuel Kant, uskus, et kogu filosoofia saab sellesse kokku võtta. Siiski on tänapäeval vaid vähestel vastus sellele tohutult tähtsale küsimusele.

Heebrea Pühakirjas esineb küsimus “Mida kujutab endast inimene?” ainult kaks korda. Taaveti mõtisklused kaheksandas laulus on laialt tuntud ja leidnud tsiteerimist Uue Testamendi kirjas heebrealastele. Vastupidiselt sellele meenutatakse lõiku Iobi raamatu seitsmendas peatükis harva, kuid mõlemad on väärt hoolikat käsitlemist. (Neid on vaadeldud selle õppetunni viimases osas “Jumala suur eesmärk inimese jaoks”.

Kuid kuidas me määratleme inimkonda? Mis on inimolend? Need küsimused on vaevanud filosoofide meelt ammustest aegadest. Selles õppetükis tegeleme me aga sellega, mida **Jumala Sõna** ilmutab inimese olemuse kohta.

Mida ilmutab Jumal inimese kohta?

“Ja Issand Jumal valmistas inimese, kes põrm on, mullast, ja puhus tema ninasse elavat õhku: nõnda sai inimene elavaks hingeks” (1Mo 2:7).

Esimene Moosese raamat ütleb meile, et inimene tehti Jumala näo järgi (salmid 26-27). Seejärel avab teine peatükk selle loomise eripära veidi detailsemalt. Jumal lõi inimese materias, “mullast”. Piibel ei avalda kuskil, et ta **oleks** või ta **omaks** “surematut hinge”. Kõik sellised ideed inimese praeguse seisundi kohta esindavad piibliväliseid seisukohti, mis pärinevad Piiblist täielikult erinevatest allikatest.

Kas tähtsad piiblikatkendid käivad ka inimloomuse kohta?

“Vaata, kõik hinged on minu päralt: nagu isa hing, nõnda poja need on minu! Hing, kes teeb pattu, peab surema” (Hs 18:4; võrdle salmiga 20).

Pühakiri ütleb selgelt, et hing on midagi sellist, mis **saab surra** või **olla hävitatud**. See **ei** ole surematu! Jeesus käskis mitte karta “neid, kes ihu tapavad, kuid hinge ei saa tappa, vaid kartke ennemini Teda [Jumalat], kes hinge ja ihu võib **hukutada** põrgus” (Mt 10:28).

(Täielikuma selgituse saamiseks sel olulisel teemal tellige meie tasuta brošüür “Mis juhtub pärast surma?” - kahjuks saame seda praegu pakkuda siiski ainult inglise keeles.)

Kuigi on selge, et inimesel pole surematut hinge, kas tal on siis mingi muu tähtis mittefüüsiline komponent?

“Tõesti, inimeste sees on vaim ja Kõigevägevama hingeõhk annab neile mõistuse” (Ii 32:8).

Ilmselt lisab see “inimeste sees olev vaim” olulise mittefüüsilise osise, mis annab inimestele nende loomupärase võime õppida ja aru saada märksa kõrgemal tasemel kui loomad. See võimaldab **teada** “seda, mis on inimeses” (1Ko 2:11).

Mis juhtub hingega inimese sees kui inimene sureb?

“Sest põrm saab jälle mullasse, nõnda kui ta on olnud, ja

vaim läheb Jumala juure, kes tema on andnud” (Kg 12:7).

Kas see inimeses olev vaim säilitab inimese ajast ja kehast eraldatuna teadvuse?

“Sest elavad teavad, et nad peavad surema, aga surnud ei tea enam midagi” (Kg 9:5)

“Sest surmas ei meenutata Sind [Jumalat]” (Ps 6:6).

Paljud salmid Piiblis näitavad, et surma on võrreldud inimese magamisega. (Tn 12:2; Lk 8:52; Jh 11:11-13; 1Ko 15:19-20). Siiski, surnud äratatakse Jeesus Kristuse poolt ülestõusmise ajal teadvuse seisundisse (Jh 5:28-29; 6:39).

Pühakiri ütleb selgelt, et hing on midagi sellist, mis saab surra või olla hävitatud. See ei ole surematu!

KAS JEESUS KRISTUS OLI TÕESTI INIMENE?

Selle olulise rolli tõttu, mida Jeesus inimkonna ajaloos mängib, on tähtis, et me mõistaksime Tema inimsust. Mitmel juhul on Jeesust Naatsaretist nimetatud lihtsalt meheks või inimeseks. Kreeka keeles on kaks erinevat terminit inimese kohta. Üks on *anthropos*, mis tähendab lihtsalt inimest kui antud liigi esindajat.

Teine kreekakeelne sõna, *aner*, tähendab ainult meessoost isikut. Mõlemat sõna on kasutatud Jeesus Kristuse kirjeldamisel.

Kuidas osutas apostel Paulus Jeesus Kristusele palju aastaid peale Tema ülestõusmist?

“Sest Jumal on üks, ka vahemees üks Jumala ja inimeste vahel, inimene [kreeka k. anthropos] Jeesus Kristus” (1Ti 2:5).

Arusaam Jeesus Kristuse rollist ja eesmärgist peab põhinema sellel ajaloolisel faktil. Jeesuse elu inimesena oli tõeline ja täiuslik (Fi 2:5-8) selles mõttes, et Ta elas oma elu füüsilise inimolendina. See tähendab: Ta tundis nälga ja sõi, väsis ja puhkas, kõndis ja rääkis nagu iga teine inimene. (Kiri heebrealastele annab täieliku tõenduse Kristuse kui inimese olemasolust. Mainitud raamat väärrib lugemist ja mediteerimist sellest perspektiivist lähtudes.)

Inimesena ei olnud Jeesus välimuse poolest teistest oma ajastu inimestest erinev (Js 52:2). Olemuslik erinevus oli vaimses valdkonnas. Erinevalt kõigist teistest inimsoo esindajatest (Kg 7:20; Ro 3:23) ei patustanud Jeesus kunagi (võrdle He 4:15; 1Pe 2:22). Ta viis täiuslikult ellu oma Isa tahet!

Mida saavutas Jeesus oma lühikese eluea jooksul maa peal?

“Iisraeli mehed, kuulge neid sõnu: Jeesuse Naatsaretlase, mehe, kellest Jumal andis tunnistuse väe ja imede ja tunnustähtedega, mis Jumal tegi Tema läbi teie seas, nõnda nagu isegi teate” (Ap 2:22).

Ehkki Jeesus oli tõesti mees, füüsiline inimolend, pärines Ta siiski Jumalast. Jumal oli Ta Isa ja Püha Vaim Tema sigitajana toimiv jõud. Ta oli imepärasel viisil eostatud ja sündinud neitsist (Maarja), kes põlvnes kuningas Taavetist. Luuka 3

sisaldab Tema emapoolse sugupuu. Tema ametlik sugupuu (Joosepi kaudu) on kirjas Matteuse evangeeliumi esimeses peatükis. Jeesus Kristus on tõesti nii Inimese kui Jumala Poeg.

Mis oli üks suuremaid väärdõpetusi, mis ähvardas esimese sajandi kirikut?

“...Ükski vaim, kes ei tunnista seda Jeesust, ei ole Jumalast; ja see on Kristuse vastase vaim, kelle te olete kuulnud tulemas olevat ja nüüd juba on maailmas” (1Jh 4:3; võrdle 2Jh 7).

Jeesus Kristuse inimsuse eitamine juhib inimesed Jumala tõest eemale. Kui Ta poleks olnud tõeliselt inimene, oleks Tema ohverdamine meie pattude eest olnud tühine. Siiski kestab see algkirikut vaevanud hereesia tänapäevani, tekitades kahtlusi ja segadust Jeesus Kristuse tõelise olemuse ja rolli osas.

Sõnaseletused

Iseloom, loomus: vaimses tähenduses defineeritud kui võime eristada Jumala õiget teed valest ja vabatahtlikult allutada omaenese tahet tegemaks seda, mis on õige Jumala seisukohast ning lubatud üleloomuliku abiga hakata valele vastu isegi rõhumise ja kiusatuse tingimustes. Jumalal on täiuslik, õiglane olemus, mis sisaldub Tema olemasolus.

Taevas: Piibel räägib kolmest taevast: (1) atmosfäär maa ümber, s.o. taevas (Ap 1:9-10); (2) maailmaruum, kaasa arvatud meie päikesesüsteem, vaadeldavad tähed ja galaktikad (1Mo 1:14-8; Ps 8:3); (3) Jumala trooni asukoht, kust Ta valitseb kogu universumi. Nimetatakse “kolmandaks taevaks” (2Ko 12:2). Saalomon ütles: “Jumal on taevas ja sina oled maa peal” (Kg 5:2). Piiblis annab kontekst tavaliselt aimu sellest, missugust kolmest “taevast” on silmas peetud.

Inimkond: inimsugu (mehed, naised ja lapsed, kellel on mõtlemisvõime); *homo sapiens* kui liik, mis erineb loomaliikidest.

Kuju, kujutis: seda sõna kasutatakse Piiblis üldiselt otseses tähenduses millegi füüsilise või materiaalse, inimese või looma, kujutamiseks. Teoloogilises tähenduses

märgib see seost inimese ja tema Looja, Jumala, vahel.

Jumala näo järgi: see piibliväljend hõlmab eesmärki, mis oli Jumalal inimkonna loomisel. Nagu on selles õppetükis selgitatud, loodi inimkond eriliseks suhteks Jumalaga ning võimega väljendada Jumala kuju ja loomust.

Sarnasus: märgib samasugune olemist, välimuselt lähedane olemist, jne.

Jumala sarnane: see piibliväljend on tähenduselt sarnane väljendile “Jumala näo järgi”. Olemasolev väike erinevus on välja toodud käesoleva õppetüki küsimustevastuste osa alguses.

Inimene: Piibli järgi loodud Jumala poolt nii meheks kui ka naiseks Tema näo järgi; eritunnus, mida ei ole antud loomariigile. Loomisel anti inimesele vaba tahe, võime ratsionaalselt mõelda ja võim loomade üle.

Teadus: peamiselt vaimseid küsimusi puudutavate füüsiliste ja materiaalsete teadmiste õppimine ja uurimine süstematiseeritud ning organiseeritud kujul.

MIKS INIMESE POEG?

Jeesus Kristust on Piiblis nimetatud “Inimese Pojaks” rohkem kui 80 korral. See on nimetus, mida Ta tavaliselt kasutas endale viidates. Nii aramea (mida rääkis Jeesus), kreeka kui ka heebrea keeles tähendab see väljend tavalist inimest.

Seda väljendit “inimese poeg” on kasutatud rohkem kui 90 korda heebrea prohveti Hesekieli raamatus. Nii pöördus Jumal Hesekieli poole. Piiblis on seda kasutatud ka tavaliste inimeste, mitte tingimata prohvetite või erilisel positsioonil olevate inimeste kohta.

Siiski, kuna väljendit “Inimese Poeg” on nii palju kordi kasutatud meie Päästja kohta, peaksime me arvestama selle fraasi tagamõtet.

Millises seoses kasutas Kristus sageli väljendit “Inimese Poeg”?

“Inimese poeg antakse ära inimeste kätte!” (Mt 17:22; võrdle 26:45; Mk 9:31; 14:41).

Jeesus Kristus nimetas end korduvalt “Inimese Pojaks” seoses oma kannatuste ja märtrisurmaga.

Missuguses teises tähtsas seoses kasutas Jeesus seda terminit?

“Aga Jeesus ütles neile: Tõesti, ma ütlen teile, et teie, kes olete mind järginud, uuestisündimises, kui Inimese Poeg istub oma aujärjele, istute ka ise kaheteistkümnele aujärjele ja mõistate kohut kaheteistkümne Iisraeli suguharu üle!” (Mt 19:28).

Kristus kasutas samuti väljendit “Inimese Poeg”, kui Ta viitas oma rollile tulevase inimkonna valitsejana Jumala Riigis.

JEESUS KRISTUS: INIMENE JUMALA NÄO JÄRGI

Kas apostel Jaakobus kinnitab kirjakohta esimeses Moosese raamatus 1:26?

“... Sellega [keelega] me sajab inimesi, kes on loodud Jumala sarnaseiks” (Jk 3:9).

Kahtlemata kinnitavad kaks lõiku esimeses Moosese raamatus (5:2 ja 9:6) fakti, et inimesed on isegi pärast seda, kui patt on tulnud inimeste maailma ja suuresti rikkunud inimese olemust, endiselt Jumala näo järgi ja Tema sarnased. Mõned aastatuhanded hiljem kinnitasid Kristuse apostlid seda põhilist Piibli õpetust: olla inimolend tähendab olla loodud Jumala näo järgi ja Tema sarnaseks.

See on üks hea põhjus, miks peaksime kõrgelt hindama inimsuhteid ja seda, kuidas me käitume üksteisega. Laim, keelepeks ja pahatahtlikkus teiste suhtes on vastuolus meie imelise elueesmärgi väärikusega.

Kas apostel Paulus kinnitas seda olulist õpetuslikku tõde?

“Mehel ei ole tarvis oma pead katta, sest tema on Jumala kuju ja aupaiste, naine aga on mehe aupaiste” (1Ko 11:7).

Need kaks apostlit, Paulus ja Jaakobus, kinnitavad taas seda

olulise tähtsusega piibliõpetust. Siiski on mõned oletanud, et see lõik välistab naiste sarnasuse Jumalaga, mis, olles tõene, käiks selgelt vastu 1Mo 1:26 ja 5:2 kirja pandule.

Siiski, kõigest mõned salmid hiljem näitab Paulus, et ta ei pea seda silmas. “Sest otsekui naine mehest, nõnda on ka mees naise läbi, aga kõik [kaasa arvatud välimus ja loomus] on Jumalast” (1Ko 11:2). Ilmselt arutleb Paulus meeste ja naiste rollijaotuse ilmse eiramise üle Korintose koguduses.

Jeesus Kristusel olid volitused meile vaimuliku õpetuse andmiseks, kuidas pidada seitsmendat päeva halastuse ja kaastundega.

Kelle kaudu on sarnasus Jumalaga inimeste seas saavutanud täiuslikkuse?

“Sest kui juba surm on tulnud inimese kaudu, siis on ka surnute ülestõusmine inimese [Kristuse] kaudu. Sest nõnda nagu kõik surevad Aadamas, nõnda tehakse ka kõik elavaiks Kristuses” (1Ko 15:21-22).

“Esimene inimene oli maast muldne, teine inimene [Kristus] on taevast. Mäherdune on muldne, säherdused on ka muldsed; ja mäherdune on taevane, säherdused on ka taevased. Ja otse nõnda nagu me oleme kannud muldse inimese kuju, nõnda me kanname kord ka taevast kuju [Kristuse]” (1Ko 15:47-49).

Meie, inimesed, oleme selgelt petnud lootusi. Me ei ole suutnud mõista Jumala eesmärgi meie jaoks. Me ei ole elanud vastavalt oma suurepärasele, jumalikule potentsiaalile. Patt on hävitanud sarnasuse Jumalaga kõigis inimestes. Kuid vaimne sarnasus Jumalaga taastati ja uuendati Jeesus Kristuse kaudu, kelle sarnaseks on meil määratud täielikult ja lõplikult saada õigete ülestõusmisel. Meie maised kehad muutuvad siis imelisteks vaimseteks kehadeks (Fi 3:20-21; loe ka 1Te 4:13-17).

Kas Kristus on samuti Jumala sarnane?

“Kui nüüd ka meie evangeelium on kinni kaetud, siis on see kinni kaetud nende eest, kes hukka lähevad, kellede uskmatud meeled sellesinase maailma jumal on teinud

sõgedaks, et neile ei paistaks Kristuse au evangeeliumi valgus, kes on Jumala kuju” (2Ko 4:3-4).

“Kes [Jumal Isa] meid on päästnud pimeduse võimusest ja on meid asetanud oma armsa Poja Riiki. Temas on meil lunastus, pattude andekssaamine. Tema on nähtamatu Jumala kuju, kõige loodu esmasündinu” (Kl 1:13-15).

Ehkki inimesed on loodud Jumala näo järgi, on õiglane ja patuta Jeesus Kristus see, kes annab armu patustanud ja surmaotsuse ära teeninud inimestele (Ro 6:23).

Meie, inimesed, oleme selgelt petnud lootusi. Me ei ole suutnud mõista Jumala eesmärki meie jaoks. Me ei ole elanud vastavalt oma suurepärasele, jumalikule potentsiaalile. Patt on hävitanud sarnasuse Jumalaga kõigis inimestes.

Paulus ütleb, et “Ta [Kristus] on teid, kes enne olite temast võõrdunud ja oma meelsuse poolest vaenlased, tehes kurja, nüüd ka lepitanud oma lihalikus ihus surma läbi, et seada teid pühade ja veatuina ja laitmatuina enese ette, kui te aga jääte ususse hästi rajatuina ja kindlaina ega lase endid ära pöörata evangeeliumi lootusest” (Kl 1:21-23). Kuigi me pole oma potentsiaalile vastanud, pakub Jeesus Kristus – kes on palju enam “Jumala kuju” – meile teed lepitusele Loojaga ja selle potentsiaali saavutamist, mis seisneb Jumala loomuse peegeldamises meie elus (2Pe 3:18).

Jeesus Kristus oli ***nähtamatu Jumala nähtav kujutis***. Kristus ütles: “Kes mind on näinud, see on näinud Isa” (Jh 14:9). Kristuse kaudu näeme me Isa ning mõistame paremini oma eesmärki ja potentsiaali.

On selge, et meie eesmärk selles elus on jõuda Jumala olemuseni. Heebrealastele 1:3 selgitab, et Jeesus Kristus oli “Tema [Jumala] aupaistus ning Ta olemuse ***kuju*** ...”. Selles salmis on sõna “kuju” tõlgitud kreeka sõnast *charakter*. See sõna tähendab “tööriista ... templi või märgise graveerimiseks, näiteks mündile või pitsatile, mille puhul jäljendit jättev pitsat või vorm omab sama “kuju” kui selle poolt tehtud jäljend, ja vastupidi - kõik “jäljendi” jooned on täielikus vastavuses selle

tekitanud instrumendi vastavate joontega” (*Vine's Expository Dictionary of Old and New Testament Words*, “Image”).

Jeesus Kristus sarnanes tõepoolest täpselt oma Isale, Jumalale. Heebrealastele 1:3 on mõnes Piibli versioonis tõlgitud kujul: “Ta peegeldab Jumala au ja kannab Tema olemuse pitserit.” Kristus kinnitas seda, öeldes: “Kes on ***näinud mind***, see on ***näinud Isa***” (Jh 14:9).

Mis on iga kristlase vaimulik ülesanne?

“Ja saada uueks oma meelega vaimus, ja ... riietuda uue inimesega, kes Jumala sarnaseks on loodud tõelise õiguse ja pühaduse sisse” (Ef 4:23-24).

See on uus inimene, kes sarnaneb vaimselt Jumalale. Keegi ei suuda aga saavutada sellist muutust iseenesest. (Palun tellige meie tasuta ingliskeelne brošüür “Tee igavesele elule”.) Ainult Jeesus Kristuse elav kohalolek inimeste elus võib anda neile tagasi sarnasuse Jumalaga.

Apostel Paulus kirjutas: “Ent nüüd ei ela enam mina, vaid Kristus elab minu sees! Ja mida ma nüüd elan lihas, seda ma elan usus Jumala Pojasse, kes mind on armastanud ja on iseenese andnud minu eest” (Ga 2:20). See tõeliselt imeväärne kogemus on võimalik ainult Jumala Vaimu kaudu.

Missugune on meie ülim saatus Jumalas ja Kristuses?

*“Sest keda Ta [Jumal Isa] on ette ära tundnud, need on ta ette ära määranud olema ***Tema Poja näo sarnased***, et Tema oleks esmasündinu paljude vendade seas” (Ro 8:29).*

Igavene elu Jumala Riigis Jumala perekonna liikmetena on meie saatus. See on esmajoones see, miks meid loodi Jumala näo järgi. Tõeliste kristlaste saatuseks on ühineda Isa ja Pojaga selles suures perekonnas kui Kristuse “vennad”.

Suur ja rikkalik saab olema õiglaste tasu. Kuid mis juhtub kurjadega, kes keelduvad kahetsemast?

TASU JA KARISTUS

Vaadake sellele Jumala vaatevinklist. Ta on juba otsustanud anda kõigile inimestele kõik võimalused valida elu. Mida teeksite teie inimesega, kes kas vabal tahtel või pideva ükskõiksuse tõttu loobub Jumala heldest pakkumisest igavesele elule ja valib meelega saatana tee? Kas te annaksite sellisele inimesele igavese elu oma riigis, kus ta võiks lõputult jätkata teistele paha tegemist? Millise variandi teie valiksite?

Kindlasti kujutavad mõned inimesed Jumalat kui koletist, kes karistab langenud inimolendeid igavesti põrgutules. Siiski, kui me uurime hoolikalt ja hardalt vastavaid Pühakirja kohti – pidades silmas Jumala tõelist eesmärki inimkonna jaoks – ***ei ole*** see karistus kurjade jaoks.

Millal tasub Jumal neile, kes armastavad ja kuulavad Teda?

*“Aga armastage oma vihamehi ja tehke head ja laenake ilma midagi vastu lootmata; siis ***teie palk on suur*** ja te olete Kõigevägevama lapsed, sest Tema on lahke ka tänamatute ja kurjade vastu” (Lk 6:35).*

*“Kui sa teed võõruspidu, siis kutsu vaeseid, vigaseid, jalutumaid, pimedaid, siis sa oled õnnis, sest neil ei ole midagi sulle tasuda, kuna see tasutakse sulle **õigete ülestõusmises**” (Lk 14:13-14).*

Kas Jumal on õiglane Jumal selles mõttes, et Ta karistab neid, kes tahtlikult keelduvad kahetsemast oma kurjust ja eksimusi?

“Siis Ta ütleb ka neile, kes on vasakul käel: Minge ära minu juurest, te neetud, igavesse tulle, mis on valmistatud kuradile ja tema inglitele” (Mt 25:41).

“Ja need lähevad igavesse karistusse, aga õiged igavesse elusse” (salm 46).

Patused kannavad igavest karistust selles mõttes, et nad on igaveseks ära lõigatud Jumalast ja elust enesest, kuid Ta *ei* nuhtle neid igavese piinaga. Ärge kunagi unustage, et patu palgaks on *surm*, kuid Jumala kingitus on igavene elu (Ro 6:23). Elu ja surm on *vastandid*, mitte kaks erinevat viisi sama asja väljendamiseks. Surm tähendab *elu puudumist*, mitte igavest elu *teises kohas*. Elu on surma puudumine ja surm on elu puudumine.

Piibli lõpuraamat kuulutab ette kahe õela, suure mõju ja võimuga inimese heitmist tulejärve: “Ja metsaline võeti kinni ja temaga ühes valeprohvet, kes tema ees oli teinud oma imeteod... Nad mõlemad visati elusalt tulejärve, mis põleb väävliga” (Ilm 19:20). Mis juhtub füüsilise inimesega, kes on heidetud elusalt suurde põlevasse katlasse? Nad *põlevad ära* ja *hävinevad täielikult*.

Piibel näitab, et hävitav tuli on kurjade vältimatu saatus. Jumal on kasutanud just sellist suurt hävitustuld igavese näitena nende saatusest, kes keelduvad kahetsemast oma kurjust. Juudas seletab: “... Soodom ja Gomorra... elasid porduelu ja ajasid taga teist liha, on hoiatavaks näiteks, kannatades igavese tule nuhtlust” (Ju 7).

Kuigi neid on kujundlikult kirjeldatud kannatavat “igavese tule nuhtlust”, ei põle Soodoma ja Gomorra elanikud siiski enam. Vastupidi, neile on antud võimalus omandada igavene elu (Mt 10:14-15; 11:23-24) ülestõusmisel kohtumõistmiseks nagu on kirjeldatud Ilmutuse 20 ja Hesekieli 37. (Rohkem teavet selle vähemõistetud piiblitõe kohta saate, kui tellite meie tasuta ingliskeelse broshüüri “Jumala püha päeva plaan: lootuse lubadus kogu inimkonnale”).

Üle kõige on Jumal halastuse Jumal. Loe psalmi 136. Ta ei tunne rõõmu patuste surmast ja sageli viivitab karistusega meelega lootuses. Nagu selgitab apostel Peetrus: “Issand ei viivita töötust täitmast, nõnda nagu mõned peavad seda viivituseks, vaid Tema on pika meelega teie vastu, sest *Ta ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik tuleksid meelega lootusele*” (2Pe 3:9).

Põhimõtteliselt väljendab apostel Paulus sama jumalikku lootust. “Sest see on hea ja armas Jumala, meie õnnistegija meelest, *kes tahab, et kõik inimesed õndsaks saaksid ja tõe tunnetusele tuleksid*” (1Ti 2:3-4).

See on elava Jumala igavene eesmärk – tuua meid oma perekonda.

KAS TAEVAS ON LUNASTATUTE TASU?

Kuid kus saab asuma Jumala perekond? Mida hakkavad selle liikmed tegema? Kas on olemas piiblist alust üldlevinud arvamusele, et nad mängivad kuskil taevas igavesti harfi?

Mida ütles Jeesus õiglaste tasu kohta?

*“Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nii ei oleks, kas ma oleksin teile ütelnud: Ma lähen teile aset valmistama? Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid enese juure, **et teiegi oleksite, kus mina olen**” (Jh 14:2-3).*

Võtmeküsimuseks on *Kristuse asukoht tulevikus*. Mõned kohad Piiblis näitavad selgelt, et Jeesus naaseb *siia maa peale* ja valitseb rahvaid koos oma pühakutega (võrdle Ilm 19; 20:1-6).

Eelnevalt on piiblikatkendis ingliskeelses tõlkes on kasutatud sõna “härastemaja” meie “eluasemete” asemel. See on siinses kontekstis mõnevõrra eksitav. Enamus teisi tõlkeid on kasutanud selle kreeka keelse sõna vastena “ruume” või “eluasemeid”. Mõõdunud sajanditel tähistas sõna “ruum” inglise keeles sageli võimu asukohta. Näiteks Vana Testamendi prohvet Elijal kästi võida Eliisa, “et ta oleks prohvetiks sinu ruumis” (1Ku 19:16; võrdle 1Ku 2:35; 5:5; 8:20; 2Aj 26:1). Apostel Johannes ütleb meile, et need, kes on esimestena äratatud igavesele elule “peavad olema Jumala ja Kristuse preestrid ja *valitsema* kuninglikult ühes Temaga need tuhat aastat” (Ilm 20:6; võrdle 4. salmiga).

Templis [Isa majas] olid ruumid, mida preestrid ja leviidid kasutasid mitmesugustel eesmärkidel, näidates, et Jumala Kuningriigis on igaühe jaoks piisavalt ametikohti.

Kus hakkavad õiglased valitsema?

“Sina [Jeesus Kristus] oled väärt võtma raamatut ja lahti tegema selle pitsereid, sest Sina oled olnud tapetud ja oled oma verega Jumalale ostnud inimesi kõigist suguharudest ja keeltest ja rahvaist ja paganahõimudest ja oled nad teinud kuningriigiks ja preestreiks meie Jumalale, ja nad valitsevad maa peal” (Ilm 5:9-10).

Õiglased pühakud aitavad Jeesus Kristusel valitseda rahvaid

See on “uus inimene”, kes sarnaneb vaimselt Jumalale ja saab oma elus teha Tema häid tegusid.

Tema tuhandeaastase valitsuse kestel. Erilise näitena sellest kirjutab Piibel, et 12 apostlit hakkavad valitsema 12 Iisraeli suguharu järeltulijate üle (Lk 22:28-30; võrdle Mt 19:28). Pühakiri ilmutab isegi, et kuningas Taavet hakkab valitsema taasühendatud Iisraeli suguharude üle (He 37:21-25). Teised hakkavad juhtima erinevate linnade administratsioone (Lk 19:16-19). See on kahjuks tähelepanuta jäetud piiblitõde.

Mida ütles apostel Paulus nende tulevase tegevuse kohta, kes saavad igavese elu?

“Või kas te ei tea, et pühad mõistavad kohut maailma üle? Ja kui te mõistate kohut maailma üle, kas te siis ei kõlba otsuseid tegema kõige vähemais asjus?” (1Ko 6:12).

Mida ütleb Jeesus Kristus selgelt selle teema kohta Ilmutusraamatus apostel Johannese suu läbi?

“Ja kes võidab ja otsani peab minu tegusid, sellele ma annan meelevalla rahvaste üle” (Ilm 2:26).

“Kes võidab, sellele ma annan istuda ühes minuga minu aujärjel, nõnda nagu minagi olen võitnud ja istunaud ühes oma Isaga Tema aujärjele” (Ilm 3:21).

Apostellikud kirjutised näitavad, et juba esimese sajandi kirikus mõisteti õigesti ja õpetati laialdaselt ülestõusnud pühakute tõelist rolli tulevases maailmas. Paljude sajandite jooksul pärast seda üha suurenes ja suurenes usust taganemine ning tänapäeval mõistavad seda olulist piibliõpetust ainult vähesed. Nende piiblitõdede laialtlevinud väärmõistmiste teatavaks tegemine jääb Ühendatud Jumala Kiriku õpetus- ja kirjasüstegevuse oluliseks eesmärgiks.

Lunastatutele lubatud tasu ei ole lihtsalt maa pealt taevasse **minek**, vaid hoopis Jeesus Kristuse abistamine selle maailma rahvaste üle valitsemisel! (Täiendava teabe saamiseks tellige meie tasuta broshüürid “Mis juhtub peale surma?” ja “Jumala Kuningriigi evangeelium”.)

Kas õiglasel saavad kunagi olla koos Jumal Isa endaga?

“Siis mina, Johannes nägin püha linna, uut Jeruusalemma, taevast Jumala juurest maha tulevat, valmistunud otsegu pruut, kaunistatud oma mehele. Ja ma kuulsin suurt häält aujärjelt ütlevat: Vaata, Jumala telk on inimeste juures! Ja Tema asub nende juurde elama ja nemad on Tema rahvad ja Jumal ise on nendega” (Ilm 21:2-3).

Jumal, meie taevane Isa, on lubanud rajada oma eluaseme uuele või täielikult uuendatud maale (1. salm) ja elada igavesti koos nendega, kes on muudetud vaimuks ning elavad auliselt igavesti koos Temaga.

JUMAL ISA

Kes on siis Isa?

“Sel ajal Jeesus hakkas rääkima ja ütles: Ma ülistan Sind, Isa, taeva ja maa Issand, et Sa selle oled peitnud

tarkade ja mõistlike eest ja oled selle ilmutanud väetimaile” (Mt 11:25).

Jumal Isa on kogu universumi ülemvalitseja. Kõik taevas ja maa peal allub Temale (1Ko 15:27-28). Ta on vaim (Jh 4:24) ja surematu (1Ti 6:16). Elu on Isa loomupärane omadus.

Ta on absoluutselt õiglane ja Jeesus käskis meil selgelt saada Tema sarnaseks. “Teie olge nii täiuslikud, nõnda nagu taevane Isa on täiuslik,” ütles Kristus (Mt 5:48).

Enamgi, Jumal Isa on kõigi õnnistuste allikas. Lõik kirjast efeslastele 1:3-10 teeb selle põhjalikult selgeks. Jumal Isa on nende salvide subjektiks ja need näitavad, kuidas Ta oma lahkuses töötab välja igavest plaani inimkonna jaoks. Ta on teinud meile teatavaks “oma tahtmise saladuse oma hea meele kohaselt, nõnda nagu Ta seda eneses oli kavatsenud” (9. salm). Me soovime teil uurida tähelepanelikult seda lõiku tervikuna nii uuemates kui ka vanemates tõlgetes.

Missugune sõna kirjeldab Jumal Isa olemust paremini kui ükski teine?

“Ja me oleme tundma õppinud ja uskunud armastust, mis Jumalal on meie vastu, Jumal on armastus, ja kes jääb armastusse, see jääb Jumalasse ning Jumal jääb temasse” (1Jh 4:16; võrdle 4:8).

Armastus on Jumala loomuse ja seaduste alus. See on kõige aluseks, mille Jumal on inimkonnale Pühakirjas ilmutanud (Mt 22:35-40). Lõpptulemusena võidab Jumal oma jõu abil kurja, pagendades selle igaveseks Jumala tulevasesst pühast linnast (Ilm 21:27). Jääb ainult armastus.

Paulus nimetas armastust suurimaks kristlikuks omaduseks (1Ko 13:13). See on Jumala Vaimu esimene vili, mida ta mainib (Ga 5:22). See on täiuslik side, mis seob kõik kokku täiuslikus harmoonias (3:14). See on käsu täitmine (Ro 13:10).

Seda sõna on kasutatud Piiblis, et võtta kokku Isa imeline olemus. **Jumal on armastus.**

Vältimaks vale arusaamist, peame me defineerima oma mõisted. Teatud juhtudel ei ole eesti ega inglise keel nii täpsed kui kreeka keel. Küsimus on sõnas “armastus”. Inglise ja eesti keeles on sõnal “armastus” mitmesuguseid tähendusi ja tundevarjundeid. Teatud mõttes on see üks kõige enam kuritarvitatud sõnu meie keeles. Kreeka keel on siiski palju täpsem. Selles kasutatakse vähemalt nelja erinevat sõna “armastuse” väljendamiseks, kuigi kahte neist Pühakirjas ei esine.

Eros väljendab seksuaalset armastust – armastust, mida mees ja naine peaksid nautima abielusuhetes. *Storge* tähendus piirdub vanemate armastusega laste vastu (ja vastupidi) ning tavapärase õdede-vendade vahelise armastusega. *Philia* on kasutusel Piiblis ning väljendab sooje ja õrnu tundeid inimeste vahel. See võib tähendada ka sündsast ja kombekohast kehalist kiindumust. Piibel ei kasuta siiski ühtegi neist kolmest sõnast Isa kirjeldamiseks.

Agape on see sõna, mida Piiblis kasutatakse jumaliku ja Jumala armastuse kirjeldamiseks. *Agape* tähendab siirast muret ja hoolt armastatu pärast. See väljendab võitmatut heasoovlikkust ja head tahet. See hõlmab isegi armastust oma vaenlaste vastu.

Kuidas õppida rohkem sellest piiblikursusest

Kuidas saada suurimat kasu sellest piiblikursusest? Siinkohal mõned kasulikud näpunäited, mida saate kasutada nende piiblitundide kaudu omandatud teadmiste ja arusaamade märkimisväärseks laiendamiseks.

- Kui teil Piibel puudub, soovitage selle muretseda, et saaksite kontrollida kõiki tsiteeritud piiblikohti. Kuna eestikeelsed piiblitõlked märkimisväärselt ei erine, võib kasutada nii uuemaid kui ka vanemaid versioone. Algajatele on uuemad versioonid keelekasutuse aspektist vaadatuna sageli siiski lihtsamad.

- Teile tuleb suureks kasuks, kui otsite oma Piiblis üles iga mainitud Pühakirja koha. See on oluline! Ainult siis saate te olla kindlad, et teie teadmised tulevad otse Pühakirjast. Selle kursuse eesmärk on aidata kaasa õppimisele ja Piiblitõdede õigele rakendamisele. Suurimat kasu annab kirjakohtade lugemine oma Piiblist.

- Tuhanded piibliõpilased on leidnud, et iga kirjakohta väljakirjutamine või trükkimine on parandanud nende arusaamist ja kahe- või kolmekordistanud meeldejääva materjali hulka. Kirjakohtade reprodutseerimine sunnib teid vaatama ja hoolikalt kaaluma iga sõna.

- Me soovitage teil hankida ja õppida kasutama põhjalikku piiblitermini registrit. Tähestikuline sõnaregister võimaldab teil leida iga piiblisalme, kus konkreetset sõna on kasutatud. Seda abivahendit kasutades võite otsida Piiblist salme, mis sisaldavad teie isikliku uuringu seisukohalt olulisi sõnu. Kõige ulatuslikumad registrid sisaldavad ka lühikest heebrea, aramea ja kreeka sõnade leksikoni, aitamaks teil paremini mõista nende algset tähendust.

- Võimaluse korral kasutage erinevaid piiblitõlkeid. On olemas kolme liiki tõlkeid, mille positiivsetest ja negatiivsetest külgedest räägime siinkohal lähemalt.

Esimese tõlkimisviisi puhul püütakse võimalikult täpselt anda edasi iga algse sõna vaste meie keeles. See teeb tähenduse tabamise meie jaoks mõnikord keeruliseks, kuid kreeka- või heebreakeelne algtekst on täpselt edasi antud. Neid on nimetatud sõnasõnalisteks tõlgeteks. Neid tõlkeid tuleks kasutada siis kui täpsus on oluline.

Teised tõlkijad on püüdnud korrektselt edasi anda iga lause mõtet või tähendust nii täpselt kui võimalik. Neid nimetatakse tavaliselt kirjanduslikeks või mõttelisteks tõlgeteks. Sellise tõlke puhul on märkimisväärselt lihtsam tähendust taibata, muidugi juhul kui tõlkija enda arusaamine on korrektne. Taoliste tõlgete oht peitub tõlkija arusaamises. Kui tõlkija mõistab algset tähendust

valesti, siis sisalduvad siin tema vead.

Kõige ebausaldusväärsemad on Piibli parafraseeritud versioonid. Sellisel juhul jutustavad tõlkijad oma sõnadega, mida nende arvates originaali autor mõtles. Need tõlked võivad olla kasulikud, kuid ainult siis kui tõlkijad on korralikult aru saanud originaaltekstist. Need vabatõlked sisaldavad märksa tõenäolisemalt Pühakirja valetõlgendusi kui kaks eelmist tüüpi. Sel põhjusel ei tohiks me neid kasutada piibliõpingutel. Aegajalt võib neist siiski abi olla raskestimõistetava keele lihtsamaks muutmisel.

- Vahetevahel soovitage täiendavat lugemismaterjali, mida leiате raamatukogust või -poest. Selle õppetüki jaoks soovitage biokeemik Michael J. Behe kirjutatud raamatut *Darwin's Black Box* (The Free Press, New York, NY, 1996). Dr. Behe selgitab põhjalikult laialdaselt aktsepteeritud evolutsiooniteooria põhimõttelist teaduslikku võimatust. Tema raamat on eriti väärtuslik neile, kes soovivad teaduslikku tõestust, et elu meie planeedil on loodud, mitte ei arenenud elutust ainest. See demonstreerib veenvalt täpse teadusliku tõendusmaterjali põhjal, et elu ei saa tekkida spontaanselt.

- Mõnikord soovitage me ka broshüüre või muud kirjandust, mida saate tellida otse Ühendatud Jumala Kirikult. Me soovitage teil need kõik tellida ja põhjalikult läbi lugeda. Nendes käsitletakse õppetükkide erinevaid aspekte palju põhjalikumalt. See kirjandus on tasuta saadaval meie esinduste vahendusel, mille kontaktandmed leiате selle trükise viimaselt leheküljelt. Allpool on kirjanduse nimestik, mis täiendab esimeses kolmes õppetunnis käsitletud teemasid. Enamus neist materjalidest on praegu saadaval ainult inglise keeles.

1. õppetund: Miks on Piibel Jumala Sõna – "Jumala Kuningriigi evangeelium", "Mis juhtub peale surma?", "Kuidas mõista Piiblit".

2. õppetund: Jumala Sõna: Teadmiste alus - "Tee igavesele elule", "Kas Piibel on tõde?".

3. õppetund: Miks lõi Jumal inimkonna? - "Jumala Kuningriigi evangeelium", "Mis juhtub peale surma?", "Mis on sinu saatus?", "Päikeseloojangust päikeseloojanguni: Jumala hingamispäeva rahu", "Jumala püha päeva plaan: lootuse lubadus kogu inimkonnale".

Me loodame, et tellite endale need tasuta väljaanded. Kui teil on küsimusi nendes õppetundides käsitletud teemade kohta, võtke palun meiega ühendust mõnel selle trükise viimasel leheküljel toodud aadressidest. Me oleme teie teenistuses.

Selline armastus iseloomustab Jumala loomust ja olemust. Meie saame sellist armastust ainult Jumalalt ja Tema Pojalt, Jeesus Kristuselt. Parandades oma meelt, saame seda armastust praktiseerida Püha Vaimu läbi. Meie kristlik armastus peab rajanema *agape*-tüüpi armastusel. Lugege lähemalt Matteuse 5:43-48. Siit saame teada, et Isa laseb vihmal sadada õigete ja ülekohtuste peale ning oma päikesel paista heade ja kurjade peale ning on hea isegi tänamatute ja kurjade vastu.

Me peame õppima mõtlema nagu Jumal mõtleb ja tegema nii nagu Tema teeb – **armastama nii nagu Isa armastab**. Taoliselt armastades sarnaneme me Jumalale (peegeldame Tema loomust), kuigi oleme ikkagi inimesed. Tuleb siiski lisada, et inimolendid ise ei suuda sellist armastust esile kutsuda. See pärineb ainult Jumalalt (Ro 5:5).

Kuidas on Isa peamiselt väljendanud seda armastust (*agape*) kõigi inimeste vastu?

“Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et Ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes Temasse usub, ei saa hukka, vaid et temal oleks igavene elu” (1Jh 3:16).

Jumala seisukohalt ei ole kerge maailma armastada. Piibel keelab meil selgelt armastada maailma pahesid (1Jh 2:15-17). Elades maailmas, oleme me kõik vägagi teadlikud rohketest probleemidest, mis vaevavad iga mandrit, saart, regiooni, linna ja küla. Kuid Isa juhindub oma imelisest plaanist, **mitte** inimeste tujudest, rumalatest ideedest ja pattudest.

Isa hakkas inimesi päästma nende endi käest sellega, et saatis oma poja maa peale. Jeesus ise ütles: “... Ja mina tahan, kui mind maast üles tõstetakse, kõik tõmmata enese juurde” (Jh 12:32).

Milline on suhe Jumala ja Jeesus Kristuse vahel?

“Jeesus Kristuse, Jumala Poja evangeeliumi algus” (Mk 1:1).

“Kõik on mu Isa andnud minu kätte, ja ükski muu ei tunne Poega kui ainult Isa, ega ükski tunne Isa kui ainult Poeg...” (Mt 11:27).

“Me täname Jumalat ja oma Issanda Jeesus Kristuse Isa...” (Kl 1:3).

Need lõigud kirjeldavad tihedaid perekondlikke sidemeid. Nende suhe on nii lähedane, et Kristus saab öelda: “Igäiks, kes on näinud mind, on näinud mu Isa” (Jh 14:9). Neil kahel on teineteisega lähedane ja tihe side (Jh 10:15).

Tõenäoliselt rohkem kui ükski teine apostel, kirjeldab Johannes seda suhet, mida Jeesus Kristus sai nautida oma Isaga. Mõistmaks seda paremini, lugege läbi kogu neljas evangeelium ja Johannese esimene kiri, keskendudes seejuures järjekindlalt sellele ainulaadsele suhtele.

Mis on see motiveeriv jõud, mis määratleb ja juhib seda suhet?

“Sellepärast Isa armastab mind, et ma jätan oma elu, et seda jälle võtta... Selle käsusõna ma olen saanud oma Isalt” (Jh 10:17-18).

“Aga et maailm saaks aru, et ma armastan Isa ja teen nõnda, kuidas Isa mind on käskinud” (Jh 14:13).

Maailmas võrdsustatakse armastust kuulekusega harva. Siiski väljendas Jeesus oma armastust Isa vastu kuuletumise kaudu. Samasugust armastust nõutakse ka kõigilt kristlastelt. Kristus ütles oma jüngeritele: “Kui te armastate mind, **pidage minu käsusõnu**” (Jh 15:10). Samuti kirjutas Johannes, armastuse apostel: “Sest see on Jumala armastus, **et me peame Tema kāske**, ja Tema käsud ei ole rasked” (1Jh 5:3).

Missugusel imelisel viisil väljendas Isa armastust oma Poja vastu?

“Ja kui nad olid täide saatnud kõik, mis temast [Jeesus Kristus] oli kirjutatud, võtsid nad ta maha puu pealt ja panid hauda. Aga Jumal äratas Tema surnuist üles” (Ap 13:29-30; võrdle Ro 8:11; 10:9).

“Jumal... äratas Tema surnuist üles ja temale andis au...” (1Pe 1:21; võrdle Ef 1:20; 1Ko 6:14).

“Paulus [on] apostel (mitte inimeste poolt valitud, ega ühegi inimese kaudu, vaid Jeesuse Kristuse ja Jumala Isa läbi, kes Tema on surnuist üles äratanud)” (Ga 1:1; võrdle Kl 2:12; 1Ko 6:14; 15:15-17; 1Te 1:10).

Võtmeküsimuseks on Kristuse asukoht tulevikus. Mõned kohad Piiblis näitavad selgelt, et Jeesus naaseb siia maa peale ja valitseb rahvaid koos oma pühakutega.

Jumal Isa äratas oma Poja Jeesus Kristuse surnuist üles. Seda on selgelt kinnitatud paljudes kirjakohtades. Pidage meeles, et peale meie lepitust Jumal Isaga Kristuse vere kaudu, oleme me Tema elu läbi päästetud (Ro 5:10). Kiri heebrealastele näitab, et Ta kostab pidevalt meie eest oma Isale, olles meie ülepreester.

Kes tuli ilmutama või avalikustama Isa inimkonnale?

“Ega ükski ei tunne Isa, kui ainult Poeg ja see, kellele iganes Poeg tahab Teda ilmutada” (Mt 11:27; võrdle Lk 10:21-22).

Üks peamisi põhjusi, miks Jeesus Kristus tuli lihaliku inimesena, oli soov ilmutada Isa kogu Tema täiuses kutsutud ja valitud inimestele (võrdle Ap 2:38-39).

Kes on kõigi piiblitõdede algallikas?

“Siis juudid panid seda imeks ning ütlesid: Kuidas see Kirja tunneb ilma õppimata? Jeesus aga vastas neile ning ütles: Minu õpetus ei ole minu oma, vaid selle [Isa], kes mind on läkitanud” (Jh 7:15-16).

“... ma ei tee midagi iseenesest, vaid räägin seda selle järgi, kuidas mu Isa mind on õpetanud” (Jh 8:28; võrdle Jh 8:26; 14:10).

Taavet: karjane õpib loomisest

Istudes mäe otsas, ümbritsetuna lammastest, vaatas noor karjus imetlusega helendavasse öötaevasse. Hiljem kasvas see poiss suureks ja pani kirja osa oma mõtteid, mis tal üles säravasse tähistaevasse vaadates pähe tulid: “Kui ma näen Su taevast, Su sõrmede tööd, kuud ja tähti, mille Sa oled rajanud, siis mis on inimene, et Sa temale mõtled, ja inimese poeg, et Sa tema eest hoolitsed?” (Ps 8:4-5).

See poiss oli Taavet – karjus, kellest sai kuningas ja kes kirjutas palju laule. Mida me võime õppida selle karjapoisi näitest?

Taavet oli kartmatu. Ta tappis karu, lõvi ja vilistite hiiglase Koljati. Ustav Taavet taastas Jumala au kartliku Iisraeli ja ülbe paganarahva silmis. Austades Jumalat, teenis ta paranoolist ja kadedat kuningas Sauli, kes püüdis teda tappa.

Jumala auks juhtis Taavet Iisraeli võidukalt mitmetes lahingutes. Tema ustavus liigutas troonipärijat prints Joonatani, kes aitas tal asuda enda asemel troonile.

Kuid Taavet ei olnud immuunne lihalike kiusatuste suhtes. Ta pani toime abielurikkumise Batsebaga ja lasi seejärel tappa tema mehe Uuria. Jumal karistas Taaveti avalikult pattude eest, mida Taavet hiljem sügavalt kahetses (Ps 51).

Jumal andestas Taavetile, kuid teatas, et tema vähene enesekontroll põhjustab kestvaid pahandusi perekonnas. Hiljem pidi Taavet põgenema oma poja katse eest haarata endale tema kuningriik. Kuningas leinas kui tõeline isa, kui see mäss maksis tema poja Absalomi elu. Siis, kui Taavet loendas oma sõjasalku enne lahingusse minekut, karistas Jumal Iisraeli selle truudusetuse eest. Selline oli kuningas Taavet – tema õiglased teod ja eksimused.

Võti Taaveti edule ja lähedasele suhtele Jumalaga leidub 51. psalmis. Sealt leiame Jumalale ustava südame, mis on peidetud

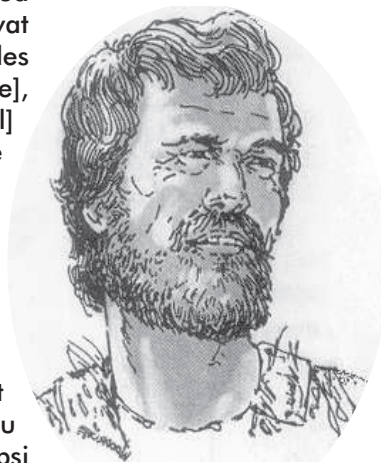
sügavale kahetseva patuse rinda (Ap 13:22). Alandlik meel aitas Taavetil mõista Jumala eesmärki inimkonna jaoks.

Haaratuna aukartusest Jumala loomingu vastu, küsis Taavet: “Siis mis on inimene, et Sa temale mõtled, ja inimese poeg, et Sa tema eest hoolitsed?” (Ps 8:5).

Taavet teadis, et inimene on Jumala füüsilise loomingu tipp: “Sa tegid ta pisut alamaks inglitest ja ehtisid teda au ja austusega! Sa seadsid ta valitsema oma käte töid: kõik Sa panid tema jalge alla” (Ps 8:6-7; loe ka 1 Mo 1:26).

Kiri heebrealastele viitab neile Taaveti sõnadele, lisades seejärel, et me pole veel saavutanud oma aukartust äratavat saatust: “Sest alistades kõik temale [inimesele], ei jätnud Ta [Jumal] midagi temale alistamata. **Aga nüüd me ei näe veel kõike temale alistatuna**” (He 2:6-8).

Järgnevalt (salmid 9-11) loeme, et Jeesus Kristuse kaudu viib Jumal “palju lapsi au sisse” (salm 10). Tuleb aeg, kui me saame olla tõeliselt “ehitud... au ja austusega” (Ps 8:6); siis kui need, kes on ustavad Jumalale, hakkavad maa peal valitsema Jumala kuningate ja preestritena (Ilm 5:10). Au ja austuse kroon, millest rääkis Taavet, on osa meie saatusest. Tellige meie ingliskeelsed broshüürid “Mis on meie saatust?” ja “Tee igavesele elule”, et saada rohkem teavet meie aukartust äratava tuleviku kohta!

Taavet

Kes algatab lunastuse?

“Ükski ei võitulla minu juurde, kui teda ei tõmba Isa, kes mind on läkitanud; ja mina äratan tema üles viimisel päeval [ülestõusmine] (Jh 6:44; võrdle Jh 6:65).

Ehkki on kindel, et me saame päästetud ainult Jeesus Kristuse nimes ja tegude kaudu, mis Ta on meie päästmiseks teinud (Ap 4:12), on tõde ka see, et Jumal Isa alustab lunastusprotsessi. Isegi Jeesuse kaksteist jüngrit, kelle Ta valis apostliteks, olid Jumala poolt kutsutud (Jh 17:6,11). Jeesus palvetas Tema poole nõu saamiseks terve öö, enne kui Ta valis need kaksteist (Lk 6:12-13).

Kelle olemasolust ei ole see maailm enamuses kunagi teadlik olnud?

Taoliselt armastades sarnaneme me Jumalale, kuigi oleme ikkagi inimesed.

Inimkond on pimestatud tõelise Jumala tundmise ja Tema meie jaoks mõeldud plaanide suhtes – selle tulemusena kannatab maailm kohutavalt.

“Siis nad ütlesid temale: Kus on Sinu Isa? Jeesus vastas: Teie ei tunne mind ega mu Isa. Kui te mind tunneksite, siis te tunneksite ka mu Isa” (Jh 8:19).

“Õige, Isa, maailm ei ole Sind tundnud, aga mina

tunnen Sind ja need on hakanud tundma, et Sina oled mind läkitanud” (Jh 17:25).

Seepärast nimetas apostel Paulus inimsivilisatsiooni “praeguseks kurjaks ajastuks” (Ga 1:4). Seetõttu ongi “kogu maailm tigea võimuses” (1Jh 5:19). Inimkond on pimestatud tõelise Jumala tundmise ja Tema meie jaoks mõeldud plaanide suhtes – selle tulemusena kannatab maailm kohutavalt. Siiski saabub aeg, kui “maa on täis Issanda tundmist otsekui veed katavad merepõhja” (Js 11:9; Ha 2:14).

Kelle poole peaksime oma palvetes pöörduma?

“Teie palvetage siis nõnda: Meie Isa, kes Sa oled taevas, pühitsetud olgu Sinu nimi” (Mt 6:9).

“Aga ta ütles neile: “Kui te palvetate, siis ütelge: Isa! Pühitsetud olgu sinu nimi”” (Lk 11:2).

See, mida tavaliselt nimetatakse Meie Isa Palveks, on näidis- või raampalve. Kuigi ei ole kindlasti vale korrata seda sõna-sõnalt, on parem lisada oma isiklikesse palvetesse täpse kordamise asemel neid elemente, mida Jeesus selles raamistikus käsitles (Mt 6:9-13; Lk 11:2-4). Piibel hoiatab tarbetu kordamise eest palvetes (Mt 6:7).

Kas Jeesus Kristus järgis neid õpetusi, mida Ta jagas oma jüngritele?

“Seda rääkis Jeesus, tõstis oma silmad taeva poole ning ütles: Isa, tund on tulnud...” (Jh 17:1).

Johannese 17. peatükk toob ära Jeesus Kristuse pika palve. Mitmel korral selle palve kestel näitab Kristus, et Ta palvetab oma Isa poole (Jh 17:5, 11, 21, 24-25).

Kas Jumal on üksnes Jeesus Kristuse Isa?

“Jeesus ütles talle [Maarja Magdaleenale]: “Ära puuduta mind, sest ma pole veel üles läinud oma Isa juurde! Kuid mine mu vendade juurde ja ütle neile: Mina lähen üles oma Isa ja teie Isa juurde ja oma Jumala ja teie Jumala juurde”” (Jh 20:17).

See tähtis katkend sobib hästi sissejuhatuseks selle õppetunni viimasele peatükile, mis käsitleb teadmist elu eesmärgist. Rääkides kristlase ajaliseks eksistentsist inimesena, oli apostel Pauluse suurim soov kristlastele, “et meie Issanda Jeesus Kristuse Jumal, au Isa, teile annaks tarkuse ja ilmutuse Vaimu tema tunnetamiseks” (Ef 1:17).

JUMALA SUUR EESMÄRK INIMESE JAKS

Jumala lõppeesmärk inimkonna jaoks on lahutamatu seotud igivana küsimusega “Mis on inimene?” – küsimusega, mille esitasid kuningas Taavet ja patriarh Iiob juba palju sajandeid tagasi.

**Millises üldkontekstis
küsis Taavet küsimuse
“Mis on inimene?”**

*“Kui ma näen Su
taevast, Su sõrmede
tööd, kuud ja tähti, mis
Sa oled rajanud, siis
mis on inimene, et Sa
temale mõtled, ja
inimesepoeg, et Sa
tema eest hoolitsed?
Sa tegid ta pisut
alamaks Jumalast ja
ehtisid teda au ja
austusega. Sa seadsid
ta valitsema oma
kätetööd; kõik Sa
panid tema jalge alla”
(Ps 8:4-6).*

**Missuguses olukorras
esitas patriarh Iiob sama
küsimuse?**

*“Küllalt! Ma ei taha elada igavesti! Jäta mind! Kui
päevad ongi ju ainult õhk! **Mis on inimene**, et Sa pead
teda suureks ja et Sa paned teda tähele, vaatad ta järele
igal hommikul ja katsud teda läbi iga silmapilk?” (Ii
7:16-18).*

Taavet oli rabatud Jumala eesmärgi majesteetlikkusest ja väljendas oma tänulikkust kiitusega oma Loojale. Kannatav Iiob protesteeris vastupidiselt Taavetile, et inimene on liiga ajutine ja tähtsusetu olend, kes ei vääri Jumala pidevat hoolt ja palus Jumalat, et ta jäetaks oma viletsuses üksi.

Siiski mõtisklesid mõlemad mehed selle üle, miks Jumal, omades sellist suurt jõudu ja ülevust, tunneb nii märgatavat huvi inimsoo vastu. Me peame aru saama mõlema kirjakoha mõttest, et me võiksime täielikult mõista Jumala eesmärgi suurust ja laiahaardelisust.

Milline apostellik raamat tsiteerib neid kuningas Taaveti sõnu?

“Mis on inimene, et Sa temale mõtled, või inimese poeg, et Sa tema eest hoolitsed? Sa tegid ta pisut alamaks inglitest; Sa ehtisid teda au ja austusega; kõik Sa panid tema jalgade alla” (He 2:6-8).

Tõenäoliselt enam kui ükski teine Uue Testamendi raamat, aitab just kiri heebrealastele meil mõista neid põhitõdesid, mille Jumal andis inimkonnale raamatus, mida me nimetame Vanaks Testamendiks.

Kas kiri heebrealastele arendab Taaveti poeetilisi sõnu edasi?

“Sest alistades kõik temale, ei jätnud Ta midagi temale alistamata. Aga nüüd [inimkonna praegusel ajastul] me ei näe veel kõike temale alistatuna. Kuid me näeme Jeesust, kes sai üürikeseks ajaks alamaks inglitest, me näeme Tema surma kannatamise pärast au ja austusega

Piibli esimeses raamatus andis Jumal inimesele võimu oma maapealse loomingu üle tohutu ülesande, mille inimkond on ainult osaliselt täitnud. Kaasaegse maailma kaootiline olukord annab tunnistust sellest tegelikkusest.

*ehitud, et Ta Jumala armust igaihe eest maitseks surma”
(He 2:8-9).*

Piibli esimeses raamatus andis Jumal inimesele võimu oma maapealse loomingu üle – tohutu ülesande, mille inimkond on ainult osaliselt täitnud. Kaasaegse maailma kaootiline olukord annab tunnistust sellest tegelikkusest. Selle kirjakoha tegelik täitumine leiab aset ajal, kui Jeesus Kristus tuleb tagasi maailma valitsema. Kõik asjad pannakse nende inimeste jalge alla, kes on üles äratatud igavesele elule. Me hakkame valitsema koos Jumala ning Kristusega igavesti Jumala perekonnas ja Kuningriigis.

Selles kirjakohas on sisse toodud ka kannatused. Jeesus Kristus kannatas lihalikult, et igaüks meist saaks osa Jumala Riigist. Esmalt on kannatused, au tuleb hiljem.

Mis oli Iiobi kannatuste põhjus, mida ta ei mõistnud?

“Sest Temal, kelle pärast ja kelle läbi on kõik, sobis, et Ta selle, kes palju lapsi ausse viib, nende õndsuse ülemjuhi, teeks täiuslikuks kannatuste kaudu” (He 2:10).

See on see, mida patriarh Iiob veel täielikult ei mõistnud. Jeesus Kristus ei ole siiski ainus, kes pidi kannatama. Ehkki meie kannatusi ei saa mingil määral võrrelda Tema omadega, peame käima sama rada. “Kui me ühes kannatame, siis me ka valitseme ühes Temaga,” kirjutas Paulus (2Ti 2:12). Tõepoolest, Jeesus andis meile eeskju, kuidas kannatada kaeblemata. “Selleks te ju olete kutsutud, sest et Kristuski kannatas teie eest ja jättis teile eeskju, et te käiksite tema jälgedes” (1Pe 2:21). Osaliselt kannatuste läbi loob Jumal oma lastes omaenda jumalikku olemust ning oma püha ja õiglast loomust (2Pe 2:1-4).

(Kannatuse teemat käsitletakse sügavuti neljandas õppetükis. Vahepeal soovitame teil tellida tasuta ingliskeelse broshüüri “Mis on sinu saatus?”)

Need, kes saavad ülestõusmisel Jeesuse sarnaseks, on midagi enam kui lihtsalt Tema sarnased vaimolendid. Nad hakkavad jagama Isa enda olemust. Jumal annab selle jumaliku loomuse sellistele inimestele, kui nad võtavad vastu Püha Vaimu, kuid nad peavad aja jooksul kasvama armus ja tunnetuses (2Pe 3:18).

Lunastus Jumala Riigis on meie elu ülim eesmärk. See muudab väärtuslikuks nii head ajad kui ka kannatused, mida me kogeme. Paljudele saab osaks igavene au omada Jumala enda imelist ja õiglast olemust.

Ärge kunagi alahinnake oma elu väärtust. Te sündisite, et saada **üheks Jumala lastest**. Te sündisite saama osa Tema olemusest. Te sündisite, et saada **Jumala perekonna** liikmeks!

Küsimused järelenõuetlemiseks

Need küsimused on mõeldud abivahendina õppimisel, et ergutada teid edasi mõtlema õppetunnis käsitletud teemadel ning aidata teil neid isiklikul tasandil rakendada. Me soovitame teil leida aega, et kirjutada vastused neile küsimustele välja ja võrrelda neid antud kirjakohtadega. Palun kirjutage meile oma kommentaare ja ettepanekuid, kaasa arvatud küsimusi selle õppetunni või ülejäänud kursuse kohta.

- Missugune on põhiline erinevus inimeste ja teiste olendite vahel? (1Mo 1:26-27; 2:7; 9:6).
- Kas inimesel on surematu hing? Mis juhtub hingega, kes teeb pattu? (Hs 18:4, 20; Kg 12:7).
- Mõned inimesed ei usu, et Jeesus tuli lihalikul kujul. Kas Jeesus Kristus sai tõesti inimeseks? (1Jh 4:3; 1Ti 2:5; Js 52:2).
- Kas kõik inimesed on loodud Jumala näo järgi? (Jk 3:9). Kas Jeesus inimesena oli samuti Jumala sarnane? (2Ko 4:3-4; Kl 1:13-15).
- Mis on meie saatuseks? Kelleks saame lõpptulemusena? (Ro 8:26). Kelle au me saame endale? (Kl 3:4).
- Paljud usuvad, et taevas on lunastatute tasu. Kus hakkavad Jumala ülestõusnud pühakud valitsema? (Ilm 5:9-10).
- Missugust peresuhet iseloomustab suhe Jumala ja Jeesus Kristuse vahel? (Mk 1:1; Mt 11:27; Kl 1:3).
- Kust sai Jeesus teadmised ja õpetuse, mida Ta jagas oma kaasaegsetele? (Jh 7:16).
- Kas Jumal Isa on ka meie Isa või on Ta ainult Jeesus Kristuse Isa? (Jh 20:17).
- Kuna Kristus ülendati, kas siis meiega tehakse sama, kui me saame täiuslikeks oma kannatuste läbi? (He 2:10).

© 1998, 2002 United Church of God, an International Association. Kõik õigused kaitstud. Trükitud Ukrainas.

Piiblitäaadid selles broshüüris on võetud eestikeelse Piibli online-väljaandest Piibel.ee, kui ei ole märgitud teisiti. Autor: John Ross Schroeder, Roger Foster Kaasautorid: Jerold Aust, Gerhard Marx. Toimetajad: John Bald, Robert Boraker, Peter Eddington, Roger Foster, Jim Franks, Bruce Gore, Paul Kieffer, John Meakin, Darris McNeely, Burk McNair, David Register, Richard Thompson, Leon Walker, Donald Ward, Robin Webber, Lyle Welty, Dean Wilson. Kujundus: Scott Ashley, Shaun Venish. Tehniline toimetaja: Peter Moore.

Tõlge eesti keelde: Toomas Schvak. Eestikeelse väljaande toimetajad: Toomas Schvak, Jude Sieker.

Ühendatud Jumala Kiriku esindused

Head Sõnumid
PK 6024
13502 Tallinn
EESTI

Head Sõnumid
PK 62
50002 Tartu Postkontor
EESTI

United Church of God, AIA
P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254-1027
THE UNITED STATES
E-mail: info@ucg.org